A°. 1833. N°. 33.

DINGSDAG, DEN 24sten APRIL.

Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 20 April 1833.*

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, van den 19den dezer, No. 475/431, is bepaald en vastgesteld:

a. Dat de Commissie tot aanneming en beoordeeling der aanbiedingen van verkochte Dram- en Mallegeld-Pachten der revenuen van Hoogstgemelde Colonie, bij art. 3 der Ordonnantie van het voormalig *Hof van Civiele en Criminele Justitie* van Suriname, dato 1 Maart 1824 (Gouvernements Blad van dat Jaar No. 5) zal bestaan:

Uit den Administrateur van Financien, als *Voorzitter;* — en

uit de Leden van den Kolonialen Raad, de Heeren:

G. C. B. WEISSENBRUCH en
S. DE LA PARRA.

b. Dat dezelve Commissie zamenkomen zal gedurende den loop der aanstaande maand Mei aanvangende op Vrijdag, des voormiddags tot 12 uren in het Locaal van het zoogenaamde Gouvernements Bestuur, te beginnen met Vrijdag den 4den Mei eerstkomende.

Strekkende deze aankondiging tot informatie der daarbij belanghebbenden.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 21 April 1833.

(17593) Alzoo H. G. ROUX, P. P. PENARD en J. F. DE ROOIJ, in qualiteit als administrerende de Plantaadje-Commissie, zich bij rekeste aan den Gouverneur Generaal zaal hebben geadresseerd, met verzoek om de Slaven *Suzette* en *Clarisse*, van gemelde Plantaadje af- en op de privé-namen der Erven N. M. KLEIN, over te doen schrijven,

is het, dat de Gouverneur Generaal [illegible] heeft, alvorens hierop te disponeren, te roepen alle degenen [illegible] mogten eenige redenen [illegible] hiertegen te verzetten, om [illegible] van *veertien* dagen na de dagteekening [illegible] van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aantekening te doen, zullende na verloop van dien tijd, door den Gouverneur Generaal zoodanige worden gedisponeerd als bevonden zal worden te behooren.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Mengelingen.

HET DUEL.

(VERVOLG VAN ONS VORIG No.)

» Emma had slechts te kiezen. Geen enkele erfgenaam van de aanzienlijkste geslachten was achterlijk gebleven; daar waren er onder van allen rang en staat, edelen, jong, welgemaakt van adel, bankiers en staatsraden, jonge geleerden en officieren, teekenaren en kunstbeminders, allen, buiten deze laatsten, arm, allen, onder 't juk der liefde, smeekten om Emma's rozeketen.

» Wanneer Emma, hoe schoon, zoo aangebeden, zoo bedwelmd door de vleijerij, minof meer behaagziek was geworden, wanneer zij, al dartelende, menig hart tot wanhoop had vervoerd, wie won er haar om laten? Het is 't onverwreemdbaar regt der jonge, schoone meisjes, niemand toe te laten 't haar betwist, of zich er tegen wapent. Emma kon dus, trotsch, ligtzinnig, straffeloos, duizend slaven aan hare wagenkar boeijen.... Emma deed het niet. Nederig bij al de hulde, die men haar bragt, bescheiden, te midden van zoo veel luister, bleef Emma bezadigd, doch niet gevoelloos.... Zou een gebrek zijn geweest, en gebreken had zij niet. — Daar is haar geliefde."

— » Die jongman, die zoo dood wil schieten?

— » De wijzer spoedt voort, laat mij vertellen.

» Ik heb u gezeid, dat Emma een hart bezat, harer bevalligheden waard: dat zij zoo menigvuldige als schoon. Beminnen moest zij dus, dat lag in hare natuur. Van daar ook, dat eens (ik was voor 't eerst) haar jeugdig hartje beefde, haar lieve mond weerhield een' zucht, [illegible] neder, verlegen en bedeesd.... Te midden van het drukke feestgewoel, was een nieuw vriend haars vaders de prachtige verlichte zaal ingekomen, en aller blikken hadden zich naar hem gekeerd.... de blikken van alle vrouwen, alleen van Emma niet. Zij zong; men zweeg vol aandacht; zij zong zoo lief, met zoo veel smaak, en zoo gevoelvol. Arme Emma! Zij volgde geen' maatslag meer, en hare stem verflaauwde, zij bloosde, zij beefde.... Zij had wel willen schreijen, meenende, dat zij haar liefdeschapje dien avond had verloren: niemand had nog haar zoo schoon gezien."

» Onder zoo vele mededingers, om Emma's hart en hand was er geen, die meer harer waardig verdiende, dan Eugenius; en dit maal, misschien met voordacht, doch, [illegible] gewoonte, hadden liefde en rede de hand in een gevoegen. Gelijke schoonheid van beide zielen, gelijke geestbeschaving en teergevoeligheid, gelijke neigingen, gelijke [illegible] en gelijk vermogen: meer eenstemmigheid was niet mogelijk, en de kwaadsprekende afgunst, de lasterzieke nijd moesten erkennen, dat Emma alleen Eugenius verdienden, en dat Eugenius alleen de schoone Emma waardig was.

» De liefde won veld, en weldra sprak men van een huwelijk: niets, dat het geluk van het minnend paar in den weg stond. Van beide kanten, moedigden ouders en nabestaanden dat huwelijksontwerp aan. Maagdelijke schaamte alleen, hield Emma terug van eene openlijke toestemming, die haar lokers op de lippen kwam. Eugenius, [illegible] van ongeduld, [illegible] van hoop en blijde verwachting, had uit Emma's *jawoord* reeds verkregen: hij had uit haren mond dien zoet harer liefde gehoord, en Emma's liefde was fijn als haar hart, en teeder als haar blik. » Eugenius," sprak zij, waart ge slechts beminnelijk en ingenomend, dan reeds zou ik u bij voorkeur liefhebben, boven uwe mededingers; doch gij zijt edel en grootmoedig, gij zijt dapper en fier, men acht en bewondert u. O, wat zal thoont, het ongerijmde het afschuwelijke regt

mijn hoogmoed streelen, wanneer [illegible] Heer trotsch zal ik wezen [illegible] mijne Eugenius, mijn echtgenoot, [illegible] op uwen voet. [illegible] gevlei aan Emma's voeten, vleugeltraan in de oogen, Eugenius riep hier op in verrukking uit: » Ja, ik ga mij, mij alleen slechts liefhebben! mij voor altijd hiefhebben: want mijne Emma zal [illegible] zijn!

» Het uitzet van de bruid [illegible] hun geluk vast!"

— » Verhaler, snel gaat de [illegible] zaam uw verhaal; gij zijt eerst [illegible] rijen; en, te oordeelen naar de uitnooping, hebben we nog heel wat weg af te leggen.

— » Ik heb de minuten geteld; gij ziet de jongman zit nog onbezeggend.

» Op zekeren avond.... 't Was in November....

— » Jongstleden [illegible]

» Misschien [illegible] Emma's vader, Eugenius aan hare [illegible] dansen nog voort, terwijl men [illegible] en naar de *opera* te [illegible] en het gesprek, vrij levendig, liep over 't nieuws van den dag: 't was een *duel*. Gansch *Parijs* kende er de bespottelijke en jammervolle geschiedenis van, een losbondig, half beschonken; onbescheiden uitdrukking [illegible] beleedigde [illegible] hoond!.... daar kwam de [illegible] tenbij op neer. 't Was te doen geweest, om eene plaats in den schouwburg, eene misverstand; de [illegible] had het verstand en het [illegible] eponnia geschied, de voldoening moest openlijk gegeven worden, en de man van eer, verongelijkt en gekrenkt, viel onder 't staal van den ellendigen snoever. Men sprak er overal van, men heklaagde hem, men laakte hem, dat hij een eervol leven op 't spel had gezet, tegen dat van een' deugniet. Men prees hem, dat hij moedig had voldaan aan hetgeen de eer gebood, en daar men nu, uit het gebeurde, aanleiding tot algemeene beschouwingen nam, zoo werd het zeer hevig betreurd, verdedigd, gewraakt, geregtvaardigd en beoordeeld. Eindelijk verscheen de verontwaardigde [illegible] hoogstgewigtige oogpunten, van de [illegible] het voordeel, de wijsbegeerte [illegible] van [illegible] Emma's geliefde, [illegible] jeugd, [illegible] verbeelding en [illegible] gemoed beheerschte, verdedigde de [illegible] beweegredenen van het bevochten [illegible] in alle voorkomende gevallen. De vader van het meisje, ernstig streng, koel beredeneerd, en onbuigzaam in zijne beginselen, [illegible] zonder genade, onder de misdaden. Emma, zachtzinnig, gevoelig, als elk [illegible] meisje van de zijde van haren geliefde, beefde bij 't denkbeeld van bloed en moord, beeldde in het gemoed haars vaders, doch beantwoordde met een blik vol vuurs [illegible] welsprekendheid. De zaak werd [illegible] met [illegible] en nadruk en scherpzinnigheid [illegible] gen al de gronden, dambij [illegible] werden het klaarst en treffendst bewezen [illegible] de ongewisheid van onze meeningen, [illegible] houwingen en onze zeden [illegible] punt, zoo na verwant aan al wat de eer [illegible] prikkelbaarst heeft.

» » Neen Mijnheer, sprak op den toon des gezags, de vader van Emma, nadat hij de krachtigste bewijsredenen had uiteengezet, » een [illegible] achtenswaardige man, de vader eens huisgezins, de burger, wiens leven den staat behoort, moet den eersten deugniet, die hem

niet schenken, om eene beleediging door een moord te regtvaardigen."

—» »Doch de eer duldt toch ook niet, dat men zich laat trotseren, dat men zwijgt, na den aangedanen hoon, dat men de aangewreven vlek behoudt en met zich voert."

—» »De eer, mijnheer, waar moet gij die te vinden als ik u bidden mag? In een *duel*? Dat kunt gij niet beweren, gij zoudt u schamen voor u zelven. O, dank zij den Hemel, en onze vorderingen in beschaving, 't gezond verstand, dat, hoewel laat, toch eindelijk zegeviert, zal uit onze zeden de jammerlijke overblijfselen verbannen, eener barbaarsche [illegible], die de zuwe Hemel en [illegible] der middeleeuwen bij onze voorvaderen vestigde, toen regt en behendigheid nog golden voor wet en regt. Toen [illegible]; toen was 't goddelijk regt, dat zich overal plaatste aan de zijde van het geweld, en dat fraaije regt van den strijdvorst, die geregtigheid Gods beheerde het scherpe tweevuurige zwaard, de sterkst gespierde arm, den behendigsten voorvechter, al [illegible] een bedrieger, een verrader [illegible], door misdrijf op misdrijven moord op moord bezoedeld! Aan den sterksten, aan den behendigsten, bleef wat gij de eer noemt, en ziedaar jongman, ziedaar den oorsprong van uw tweegevecht, waar men zoo lang, de Hemel weet, wat denkbeeld van dapperheid aan verbonden heeft. De *Romeinen*, die zeer goed wisten, wat men door roem en moed te verstaan had, kende die soort van vechten niet, en in onze dagen wordt zij, door de *Engelschen*, wier dapperheid en heroedeneerdheid algemeen [illegible] zal, diep veracht en niet als [illegible]. De *Rus*, nog immer slaaf, en bukkende voor den knoet, is eer tot dweepens toe met ingenomen, en bij ons Eugenius, bij ons, naar mate de vrijheid onze ziel verheft, naar mate de verlichting onze ontluikende rede ontwikkelt, en de liefde tot het vaderland [illegible] eer hare ware plaats toekent, [illegible] uit onze gekuischte zeden verbannen, de moed van den burger vertoont zich in de vergaderingen der volksvertegenwoordigers, en, bij den eersten tromslag, onder de vanen onzer legers, wanneer onze [illegible] dapper verdedigen, maar in een tweegevecht.... Eugenius, laat men het leven, en de eer vindt men er niet."

—» »En wie er zich aan onttrekt, heeft verachting en schande te vreezen; mijn bestem[illegible] te [illegible]

—» »[illegible] van den uitdager [illegible], een [illegible] gruwel! Om een woord, om een blik, vaak om eene nietige beuzeling, elkander te gaan vermoorden. Voor een oogenblik van toorn te [illegible], dat men mint en bemint wordt! Aan dien [illegible] begrip van eer, aan [illegible] gehechtheid aan het, het lot eener [illegible] het [illegible] moeder, het leven eener [illegible] ten offer [illegible]. Ja, Mijnheer, [illegible] lezen. O, [illegible] vriend, mijn vader [illegible] gelijk de *duellist* [illegible] monster, een [illegible] machtige, een onbeschaamd! Wanneer hij bezwijkt, wint hij en zijne schande bij; wanneer hij zegeviert, wat [illegible] er de menschen van? Foei, foei, een *duellist*, 't is allerlaagst." Ja, Mijnheer, niemand zoekt het meer. Maar [illegible] toch, Eugenius, bedenk [illegible], dat een [illegible] iemand is, met bloed bevlekt! Men [illegible], men ontwijkt hem, men wil hem [illegible] [illegible] sluiten alle kringen zijn voor hem [illegible] hij is een verloren [illegible]." [illegible] Maar de wereldsche [illegible] gehoorzaamt [illegible] spreekt ook zelfs dezen [illegible] niet [illegible] schuldig) voor hij gezworen heeft om de [illegible], welke tegen dien vuilen [illegible] [illegible] [illegible] van den uitdager [illegible], een [illegible] gruwel! Om een woord, om een blik, vaak om eene nietige beuzeling, elkander te gaan vermoorden. Voor een oogenblik van toorn te [illegible], dat men mint en bemint wordt! Aan dien [illegible] begrip van eer, aan [illegible] gehechtheid aan het, het lot eener [illegible] het [illegible] moeder, het leven eener [illegible] ten offer [illegible]. Ja, Mijnheer, [illegible] lezen. O, [illegible] vriend, mijn vader [illegible] gelijk de *duellist* [illegible] monster, een [illegible] machtige, een onbeschaamd! Wanneer hij bezwijkt, wint hij en zijne schande bij; wanneer hij zegeviert, wat [illegible] er de menschen van? Foei, foei, een *duellist*, 't is allerlaagst." Ja, Mijnheer, niemand zoekt het meer. Maar [illegible] toch, Eugenius, bedenk [illegible], dat een [illegible] iemand is, met bloed bevlekt! Men [illegible], men ontwijkt hem, men wil hem [illegible] [illegible] sluiten alle kringen zijn voor hem [illegible] hij is een verloren [illegible]." [illegible] Maar de wereldsche [illegible] gehoorzaamt [illegible] spreekt ook zelfs dezen [illegible] niet [illegible] schuldig) voor hij gezworen heeft om de [illegible], welke tegen dien vuilen [illegible]

(Het Vervolg hierna.)

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 18den dezer, de Engelsche Sloep *Sylph*, Kapt. G. Caple, van Demerary.

Den 19den, de Nederlandsche Sloep *Ludolph en Constant*, Kapt. J. Sterg van Cayenne, hebbende 4 dagen reis; Passagiers: B. H. Boutter, H. S. Bohn en E. Ferrier, benevens een bediende.

Idem, de Noord-Amerikaansche Brik *Charles*, Kapt. J. Bowes van Boston; hebbende 25 dagen [illegible].

UITGEKLAARD.

Den 19den dezer, de Nd. Am. Brik *Balance*, Kapt. N. C. Codrington, naar New-York; lading 230 vaten Melassie.

Publieke Veilingen.

Ten Huize van den Vendumeester

S. F. FLU.

Woensdag, den 18 April 1838.

1°. Het HUIS en ERF, La. D. No. 93, op den hoek van de *Wonde-* en *Rust en Vredestraten*; aankomende den Boedel wijlen MIETJE VAN DEN ASSEN. *f* 850. — S. F. FLU.

2°. De OPSTALLEN, staande op het vererfpacht Erf, gelegen aan de *Ketelstraat* La. C. No. 129; aankomende den Boedel wijlen MARGARETHA MESQUITA geb. ECKHART. *f* 2000. — Opgehouden.

(Gemelde Opstallen zijn echter voor bovenstaande som uit de hand verkocht aan [illegible] DE MESQUITA.

Advertentien.

Particuliere West-Indische Bank.

[illegible] den 23 April 1838.

Nadenkende [illegible] Hoofddirectie der Particuliere West-Indische Bank, om redenen haar dienende, is besloten, [illegible] al de thans in omloop zijnde Bankbiljetten tot *f* 1 (*Eenen Gulden*) in te wisselen; zoo wordt daarvan, bij deze, kennis gegeven, aan elk en een iegelijk dien zulks [illegible] mogen aangaan; — met [illegible] alleen, die in het bezit daarvan mogten [illegible], derzelven, *zoo spoedig doenlijk* bij [illegible], voornoemd, tegens billetten van [illegible] hiluer; in te ruilen, ten welken [illegible] peremptoir termijn wordt [illegible] van HEDEN *af* tot en met *den eersten Mei e. k.* na verloop van welken termijn de bedoelde billetten van *Eenen Gulden* niet meer zullen worden aangenomen.

Op last van de Hoofddirectie der Particuliere West-Indische Bank,

De Secretaris,

H. G. VLIER.

(17616) Op aanstaande Donderdag des [illegible]middags ten 4 uren, zal de CURATOR en WEESMEESTER bij het Departement der *Gebeerde Boedels en Weezen*, door den Vendumeester H. A. KEIJSER, op de plaats van hetzelve Departement, [illegible] verkoopen:

De *HALATTSCHAP* van wijlen den [illegible] J. SLOTEMAKER, bestaande in: [illegible] KLEEDEREN, eenige MEUBELEN en [illegible] DIAMANTEN.

De *GOEDEREN* gevonden in den Boedel MOZES van LOUISZOON.

En de LIJFKLEEDEREN van wijlen den Heer H. POTGIETER.

Mede een *WOONHUIS* een' plok *NEGERHUIZEN* en een *AFDAK* dienende tot eene Keuken, staande op het Erf La. D. No. 52; aankomende den Boedel J. H. JACOBS.

Voorts de Negerin JANNE toebehoorende aan laatstgemelden Boedel, en den Neger BRUIN voor rekening van den Boedel C. L. JACOT DES COMBES.

Paramaribo, den 19 *April* 1838.

M. N. ARLAUD,
2de Commies.

Het heeft de Voorzienigheid behaagd, om op den morgen van den 21sten dezer maand, na eene kortstondige ziekte van slechts vijf dagen van hier te ontrukken onzen waarde Broeder en behuwd Broeder den Heer FREDRIK BARTELINK, in den ouderdom van 28 Jaren en 10 [illegible].

De genen welke hem gekend hebben zullen hem, en dit voor ons, zoo smartelijk verlies betreuren. — en strekt deze tot kennis geving aan vrienden en bekenden (17618)

Paramaribo, den 23 April 1838.

E. BARTELINK.
J. C. BARTELINK.
Geb. COOMAN.

VERLOREN.

Op den Avond van den 21sten dezer, uit het Huis L. C. No. 65 aan de *Jooden Breedestraat*; — Een *DIAMANTEN BORSTSPELD*; de eerlijke vinder kan bij terugbezorging aan de ondergetekende, eene billijke [illegible] (17615)

Paramaribo, den 23 *April* 1838.

C. P. J. ERMLO.

(17617) De ondergetekende, zich als *CHIRURGIJN* op de Plantaadje *Adrichem* in de Rivier *Para*, gevestigd hebbende, recommandeert zich aan Heeren Administrateuren en Eigenaren voor het uitoefenen van Chirurgie- en Heelkundige PRAKTIJK, met belofte van [illegible] en goede behandeling.

Paramaribo, den 9 April 1838.

J. J. BRUIJNING.

HARMONICA.

[illegible] AVONDE CONCERT

Op DONDERDAG den 26[illegible] 1838.

(15692)

Koren in blom van [illegible] te bekomen

bij TH. CORDUA.

(17617)

Ter Drukkerij van [illegible] & CRAP.